

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.VI.20.125/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke
Dr. Madarász Anna előadó bíró
Dr. Farkas Antónia bíró
Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró
Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: felperes neve

A felperes jogi képviselője: Buda Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Buda Zsuzsanna ügyvéd)

Az alperes: alperes neve

Az alperes jogi képviselője: Dr. Németh Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Németh Péter ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Egri Törvényszék 1.Pf.20.113/2024/7.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: Encsi Járásbíróság 1.P.20.303/2023/22.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy 101.371 (százegyezer-háromszázhetvenegy) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy mint haszonbérbeadó és mint haszonbérelő között 2017. február 16-án létrejött haszonbérleti szerződés érvénytelen. Az ítélet

ellen az alperes fellebbezett. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve fellebbezett részét helybenhagyta.

[2] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, egyúttal felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet, amelyet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának mindkét fordulatára, *b)* pontjának mindkét fordulatára, valamint (3) bekezdésére alapított.

[3] Megsértett jogszabályi rendelkezésként a Pp. 172. § (3) bekezdését; 176. § (2) bekezdés *a)* pontját, 240. § (1) bekezdés *a)* pontját, (5) bekezdését, 243., 263., 264., 265., 267., 268. §-át, 276. § (1), (5), 279. § (1), 346. § (3)-(5) és 360. § (1) bekezdését, anyagi jogi rendelkezésként a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény 2016. január 1-től 2021. december 31-ig hatályos 12. § (1) bekezdés *c)* pontját, (3) bekezdését és 2016. január 1-től 2019. január 10-ig hatályos 14. § (1)-(3), 20. § (1), (2) bekezdését, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet 2016. március 3-ával hatályba lépett 2. § (3) bekezdés *a)* pontját, (4) bekezdését, 2/A. § (3) bekezdését, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 2. § (1) bekezdését és 6. §-át, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:88. és 6:95. §-át jelölte meg.

[4] Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.20.314/2024/5. számú határozata [17] és [19] bekezdésében, a Pfv.VI.20.071/2023/14. számú határozata [62] bekezdésében és a Kfv.37.214/2020/12. számú határozata (közze téve BH2021. 27.) [34] és [41] bekezdésében foglaltaktól.

[5] A Pp. 409. § (3) bekezdése körében előadta, hogy a Kúria Pfv.II.20.314/2024/5. számú határozata elvi éllel rögzítette: az anyagi jogerőhatás megállapításának három konjunktív feltétele van: a félazonosság mellett a tény- és a jogazonosság is. Ezek egyikének – bármelyikének – hiánya esetén az anyagi jogerőhatás nem állapítható meg. A jogerős ítélet annak ellenére tulajdonított anyagi jogerőhatást az Ózdi Járásbíróság 8.P.20.241/2018/28. számú ítéletének, hogy az alperes a hivatkozott ózdi perben peres félként nem vett részt, abban nyilatkozatot nem tudott tenni, jogorvoslati joggal sem rendelkezett.

[6] A Kúria jelen peres eljárás előzményének minősülő perben Pfv.VI.20.071/2023/14. számú ítéletében ugyancsak rámutatott, hogy az Ózdi Járásbíróság 8.P.20.241/2018. számú eljárása és az adott per között nincs sem fél-, sem jogazonosság. Az elbírálendő jog az előzményi perben a közgyűlési határozatok érvénytelensége volt, míg jelen ügyben a haszonbérleti szerződés érvénytelensége. A Kúria ezen ítéletében kimondta, hogy az ózdi ítéletnek a jelen ügyben a Pp. 360. § (1) bekezdésére figyelemmel nincs res iudicata hatása, azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően ettől kúriai megállapítástól eltért.

[7] A jogerős ítélet jogkérdésben eltért el a Kúria Kfv.II.37.214/2020/12. számú határozatától. A másodfokú bíróság J K-nak a felperesi közösség képviselőjére vonatkozó képviseleti jogosultságát lényegében kizárólag arra alapította, hogy nevezettet a vadászati hatóság közös képviselőként nyilvántartásba vette, és hatósági bizonyítvánnyal igazoltan ő szerepel a nyilvántartásban. A másodfokú bíróság elmulasztotta annak az alapvető körülménynek a figyelembevételét, hogy a tulajdonosi közösségek képviselőinek hatósági nyilvántartásba vételéről rendelkező határozatok nem jogkeletkeztető, nem konstitutív hatályúak, hanem a közös képviselőt a vadászati hatóság csupán regisztratív aktusa alapján, deklaratívve veszi nyilvántartásba. Álláspontja szerint ez nem jelenti, hogy ez a személy ténylegesen rendelkezik a földtulajdonosi közösség képviseleti jogával.

[8] A felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét [Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pont] azzal indokolta, hogy a vadgazdálkodás a mindennapi életviszonyok azon körét alkotja, amellyel a társadalom szélesebb rétegei találkoznak. Az Adattár 2022. évi nyilvános adatai szerint Magyarországon 1447 vadászterület van. Társult vadászati jog esetén a vadászterület földtulajdonosi közössége kizárólag haszonbérlet útján gyakorolhatja a vadászati jogot akként, hogy a tulajdonosi közösség dönt a vadászati jog gyakorlásának, hasznosításának módjáról, feltételeiről. Minden esetben jelentős társadalmi súlyúak azok a jogvita ügyek és peres eljárások, amelyek a vadászati jog haszonbérletére kötött szerződés érvényessége-érvénytelensége tárgyában közvetlenül az adott vadászterület vadászati jogának hasznosítását, ekként a vadgazdálkodási feladatok ellátását érintik. Emellett különös jelentőségű az olyan jogvita, amikor mind az első-, mind a másodfokú bíróság téves jogértelmezése és jogalkalmazása, a haszonbérleti szerződés téves érvénytelenségének nyilvánítása miatt, illetve olyan perben hozott téves tényekre alapítottan, amely perben az alperes részt sem vett, és az alperest lényegében megfosztották a vadászati joga gyakorlásától, a felelős vadgazdálkodási feladatai ellátásától.

[9] A joggyakorlat egységének, illetve továbbfejlesztésének biztosítása [Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont] körében pedig arra hivatkozott, hogy a Kúriának kellene állást foglalnia az ítélt dolog és a tényállás szabad megállapítása közötti viszony, valamint az Ózdi Járásbíróság 8.P.20.241/2018/28. számú ítélete hatályának kérdését illetően. Ezzel összefüggésben hivatkozott a Szegedi Ítéltábla Pf.20.330/2009/3. számú ítéletére, amely abban a kérdésben foglalt állást, hogy még a res iudicata hatás esetén is az ítélet anyagi jogereje, vagyis az ítélt dolog tartalma az ítélet rendelkező részével azonosítható, és az ítélt dolog fogalmát nem lehet kiterjesztően értelmezni. Ez azt jelenti, hogy az ítélet indokolásában foglalt jogi okfejtés vagy jogi álláspont, amely az érdemi döntés megalapozására szolgál, nem ítélt dolog. Ezzel szemben jelen ügyben az első- és másodfokú bíróság tévesen jogi kötőerőt tulajdonított az Ózdi Járásbíróság 8.P.20.241/2018/28. számú ítéletének annak ellenére, hogy az az eljáró bíróságokat nem kötötte, illetve az abban foglaltak téves jellege az alperes által szolgáltatott bizonyítékok/előterjesztett bizonyítási indítványok révén igazolást nyert.

[10] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben, ezért a Pp. 408. § (2) bekezdésében írtakra figyelemmel a felperesnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie [Pp. 409. § (1) bekezdés és 410. § (1) bekezdés].

[11] A Kúria a felperes engedélyezés iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta.

[12] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Elvárás továbbá a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához –, hogy tartalma teljesítse a Pp. 410. § (2) bekezdésében írtakat: jelölje meg a támadott ítéletet, az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, a megsértett jogszabály pontos megjelölésével, továbbá az engedélyezést megalapozó okokat, amelyek a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat engedélyezését.

[13] Az alperes engedélyezés iránti kérelme valamennyi engedélyezési ok tekintetében két kérdéskör körül mozgott: 1.) az Ózdi Járásbíróság 8.P.20.242/2018/28. számú ítélete nem minősül ítélt dolognak, 2.) a tulajdonosi közösség képviselőjének hatósági nyilvántartása regisztratív jellegű, deklaratív hatályú.

[14] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának első fordulata alapján a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének biztosítása miatt indokolt. Ezt az engedélyezési okot értelmezve a Kúria úgy foglalt állást, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálat

akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló, eltérő határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni, első fokon jogerőre emelkedett határozatra azonban nem hivatkozhat. A felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelem kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat a vizsgált engedélyezési ok körében, kizárva ezzel annak a lehetőségét, hogy a nem végleges, a perorvoslati eljárás hatására utóbb változó ítéletek alapozzák meg a felülvizsgálat engedélyezését.

[15] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulataira alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben tehát be kell mutatni a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdéssel összefüggésben a nem egységes bírói gyakorlatot aszerint, hogy az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölni. Az alperes ugyanakkor a jogerős ítélet által felvetett egyik elvi jelentőségű jogkérdéssel kapcsolatban sem jelölt meg olyan eltérő döntéseket, amellyel a széttartó bírói gyakorlatot szemléltette volna.

[16] Az Ózdi Járásbíróság 8.P.20.242/2018/28. számú ítéletét a jogerős ítélet nem tekintette olyannak mint, ami a Pp. 360. § (1) bekezdése értelmében ítélt dolgot eredményezne, hanem [42] bekezdése azt mondta ki, hogy az elsőfokú bíróság az előírások betartása mellett járt el, és tekintette irányadónak az Ózdi Járásbíróság 8.P.20.241/2018/28. számú ítéletét, a vadászati hatóság közös képviselő nyilvántartásba vételéről rendelkező BO36/3639-3/2020. számú határozatát, valamint az azzal szemben benyújtott keresetet elbíráló Miskolci Törvényszék 1.K.700.063/2022/29. számú ítéletét. A Kúria előzményi perben meghozott Pfv.VI.20.071/2023/14. számú ítélete [62] bekezdése is ezt mondta ki. Ezzel a Szegedi Ítéletábla Pf.20.330/2009/3. számú ítéletének idézett tartalma nem áll szemben, mert nem ugyanarról szól. A jogerős ítélet a Bszi. 2. § (1) bekezdése és 6. §-a és nem a Pp. 360. § (1) bekezdése alapján tekintette irányadónak az Ózdi Járásbíróság ítéletét.

[17] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont második fordulata, azaz a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. Az alperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont második fordulata tekintetében semmilyen érvelést nem adott elő, így azzal a Kúria nem foglalkozhatott.

[18] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja esetében a Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlyára figyelemmel a felülvizsgálatot egyebek mellett abban az esetben engedélyezi, ha a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel. A Kúria a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel a felülvizsgálatot különösen akkor engedélyezi, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti.

[19] Nem eltekintve attól a körülménytől, hogy az alperes nem fogalmazta meg azt a jogkérdést, amelynek különleges súlyt vagy társadalmi jelentőséget tulajdonít, a Kúria rámutat, hogy az adott esetben nem annak van jelentősége, hogy hány vadászterület van Magyarországon, hányakat érint a vadászati jog gyakorlását biztosító haszonbérleti jog, hanem annak, milyen gyakorisággal fordul elő, hogy olyan személy jár el a földtulajdonosi közösség képviselőjében, akinek ezt a jogosultságát utóbb – az ellenérdekű fél – kétségre

vonja. Az alperes nem adta elő, hogy az általa vitatott kérdésnek mennyiben van az egyedi ügyön túlmutató jellege.

[20] A Pp. 409. § (3) bekezdése szerint a Kúria engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzé tett határozatától jogkérdésben eltér. A jogkérdés megjelölése (megfogalmazása) a Pp. 410. § (2) bekezdés *c)* pont *cd)* alpontja alapján a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem kötelező tartalmi eleme. Azzal, hogy a fél közzétett kúriai határozat meghatározott részeit idézi, nem tesz eleget a jogkérdés megjelölésének kötelezettségének, azzal is együtt, hogy a [16] bekezdésben írtak ezen felülvizsgálat engedélyezési oknál is irányadóak. A jogerős ítélet nem tulajdonított az Ózdi Járásbíróság ítéletének a Pp. 360. § (1) bekezdése szerinti anyagi jogerőhatást, és nem írta felül a Kúria Kfv.II.37.214/2020/12. számú ítéletének azon megállapítását, hogy a vadászati hatóság által vezetett nyilvántartás deklaratív jellegű.

[21] Az alperes által meghatározott felülvizsgálat engedélyezési okok nem álltak fenn, erre tekintettel a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése szerint megtagadta.

[22] Az alperes személyes illetékmentességére [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (2) bekezdés *d)* pont] figyelemmel a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[23] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[24] A joggyakorlat egységének biztosítása szükségességére alapított hivatkozás alapján a felülvizsgálat nem engedélyezhető, amennyiben a fél széttartó bírói gyakorlatot nem jelöl meg.

[25] Az egyedi ügghöz kapcsolódó jogkérdés nem szolgálhat a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti felülvizsgálat engedélyezése alapjául, mivel az jellegénél fogva nem mutat túl az egyedi ügyön, és ezáltal nyilvánvalóan nem érinti a társadalom széles körét sem.

[26] Nem engedélyezhető a felülvizsgálat a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapítva, amennyiben a jogerős ítélet nem veti fel a közzétett határozatokban megnyilvánuló elvi jelentőségű jogkérdést.

Az alkalmazott jogszabályok

[27] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 408. § (2) bekezdés, 409. § (2) bekezdés *a)*, *b)* pont, (3) bekezdés, 411. § (1)-(2) bekezdés.

Budapest, 2025. április 23.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Madarász Anna s.k. előadó bíró Dr. Farkas Antónia s.k. bíró Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő